Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

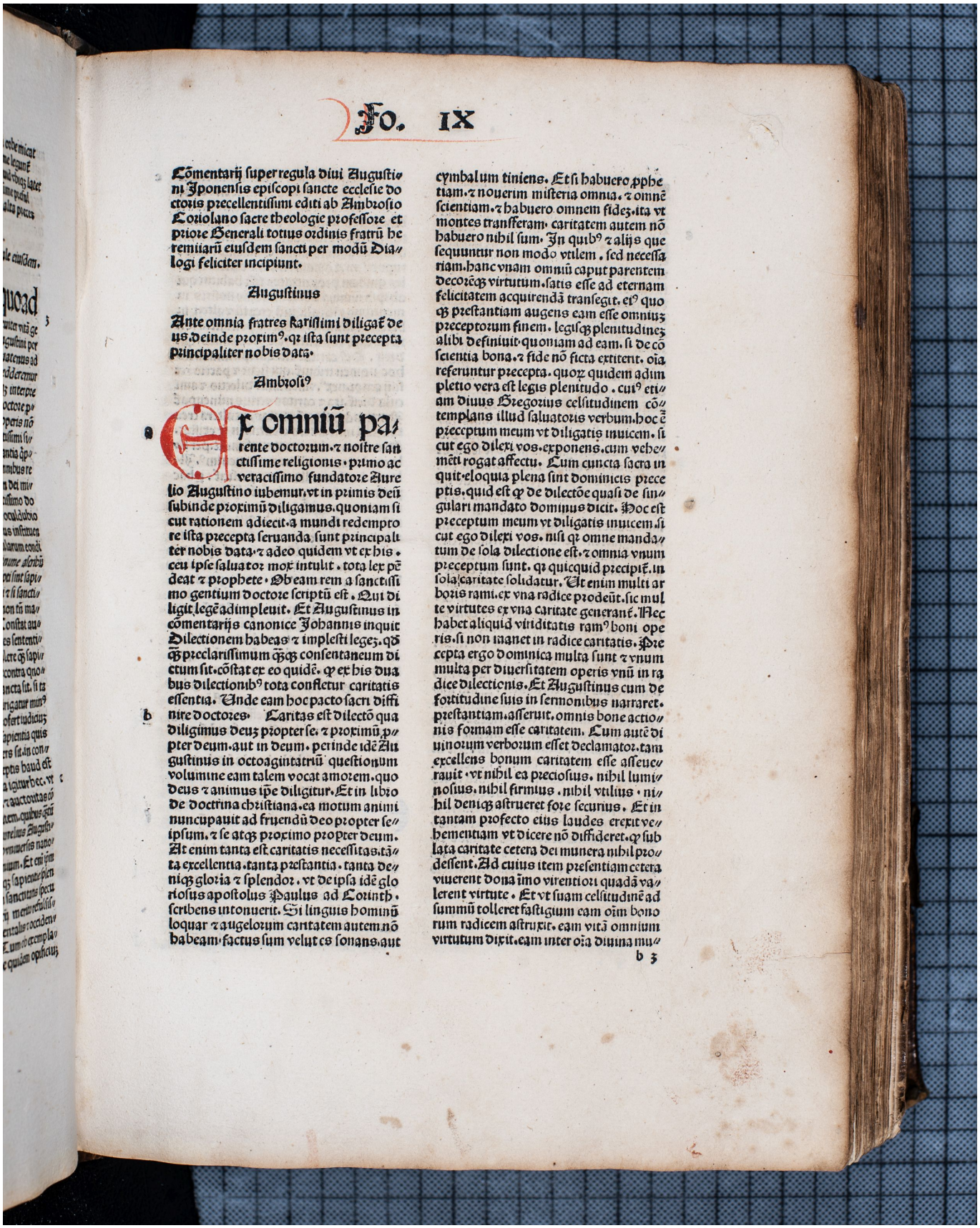

Cōmentarij super regula diui Augusti-
ni Iponensis episcopi sancte ecclesie do
ctoris precellentissimi editi ab Ambrosio
Coriolano sacre theologie professore et
priore Generali totius ordinis fratrū he
remiiarū eiusdem sancti per modū Dia-
logi feliciter incipiunt.

Augustinus

Ante omnia fratres karissimi diligat̄ de
us. deinde proxim⁹. qꝛ ista sunt precepta
principaliter nobis data.

Ambrosi⁹

a Ex omniū pa-
rente doctorum. ⁊ nostre san
ctissime religionis. primo ac
veracissimo fundatore Aure
lio Augustino iubemur. vt in primis deū
subinde proximū diligamus. quoniam si
cut rationem adiecit. a mundi redempto
re ista precepta seruanda sunt principali
ter nobis data. ⁊ adeo quidem vt ex his.
ceu ipse saluator mox intulit. tota lex pē
deat ⁊ prophete. Ob eam rem a sanctissi
mo gentium doctore scriptū est. Qui di
ligit legē adimpleuit. Et Augustinus in
cōmentarijs canonice Johannis inquit
Dilectionem habeas ⁊ implesti legez. qd̄
q̄ preclarissimum q̄q̄ consentaneum di
ctum sit. cōstat ex eo quidē. q̄ ex his dua
bus dilectionib⁹ tota confletur caritatis
essentia. Unde eam hoc pacto sacri diffi
b nire doctores. Caritas est dilectō qua
diligimus deuz propter se. ⁊ proximū p̄
pter deum. aut in deum. perinde idē Au
gustinus in octoagintatriū questionum
volumine eam talem vocat amorem. quo
deus ⁊ animus ip̄e diligitur. Et in libro
de doctrina christiana. ea motum animi
nuncupauit ad fruendū deo propter se-
ipsum. ⁊ se atq̄ proximo propter deum.
At enim tanta est caritatis necessitas. tā-
ta excellentia. tanta prestantia. tanta de-
niq̄ gloria ⁊ splendor. vt de ipsa idē glo
riosus apostolus Paulus ad Corinth.
scribens intonuerit. Si linguis hominū
loquar ⁊ angelorum caritatem autem nō
habeam. factus sum velut es sonans. aut
cymbalum tiniens. Et si habuero p̄phe
tiam. ⁊ nouerim misteria omnia. ⁊ omnē
scientiam. ⁊ habuero omnem fidez. ita vt
montes transferam. caritatem autem nō
habuero nihil sum. In quib⁹ ⁊ alijs que
sequuntur non modo vtilem. sed necessa
riam. hanc vnam omniū caput parentem
decorēq̄ virtutum. satis esse ad eternam
felicitatem acquirendā transegit. ei⁹ quo
q̄ prestantiam augens eam esse omniuz
preceptorum finem. legisq̄ plenitudinez
alibi definiuit. quoniam ad eam. si de cō
scientia bona. ⁊ fide nō ficta extiterit. oīa
referuntur precepta. quoꝝ quidem adim
pletio vera est legis plenitudo. cui⁹ eti-
am diuus Gregorius celsitudinem cō-
templans illud saluatoris verbum. hoc ē
preceptum meum vt diligatis inuicem. si
cut ego dilexi vos. exponens. cum vehe-
mēti rogat affectu. Cum cuncta sacra in
quit. eloquia plena sint dominicis prece
ptis. quid est q̄ de dilectōe quasi de sin-
gulari mandato dominus dicit. Hoc est
preceptum meum vt diligatis inuicem. si
cut ego dilexi vos. nisi qꝛ omne manda-
tum de sola dilectione est. ⁊ omnia vnum
preceptum sunt. qꝛ quicquid precipit̄. in
sola caritate solidatur. Ut enim multi ar
boris rami. ex vna radice prodeūt. sic mul
te virtutes ex vna caritate generant̄. Nec
habet aliquid viriditatis ram⁹ boni ope
ris. si non manet in radice caritatis. Pre
cepta ergo dominica multa sunt ⁊ vnum
multa per diuersitatem operis vnū in ra
dice dilectionis. Et Augustinus cum de
fortitudine suis in sermonibus narraret.
prestantiam. asseruit. omnis bone actio-
nis formam esse caritatem. Cum autē di
uinorum verborum esset declamator. tam
excellens bonum caritatem esse asseue-
rauit. vt nihil ea preciosius. nihil lumi-
nosius. nihil firmius. nihil vtilius. ni-
hil deniq̄ astrueret fore securius. Et in
tantam profecto eius laudes erexit ve-
hementiam vt dicere nō diffideret. q̄ sub
lata caritate cetera dei munera nihil pro-
dessent. Ad cuius item presentiam cetera
viuerent dona īmo virentiori quadā va-
lerent virtute. Et vt suam celsitudinē ad
summū tolleret fastigium eam oīm bono
rum radicem astruxit. eam vitā omnium
virtutum dixit. eam inter oīa diuina mu-